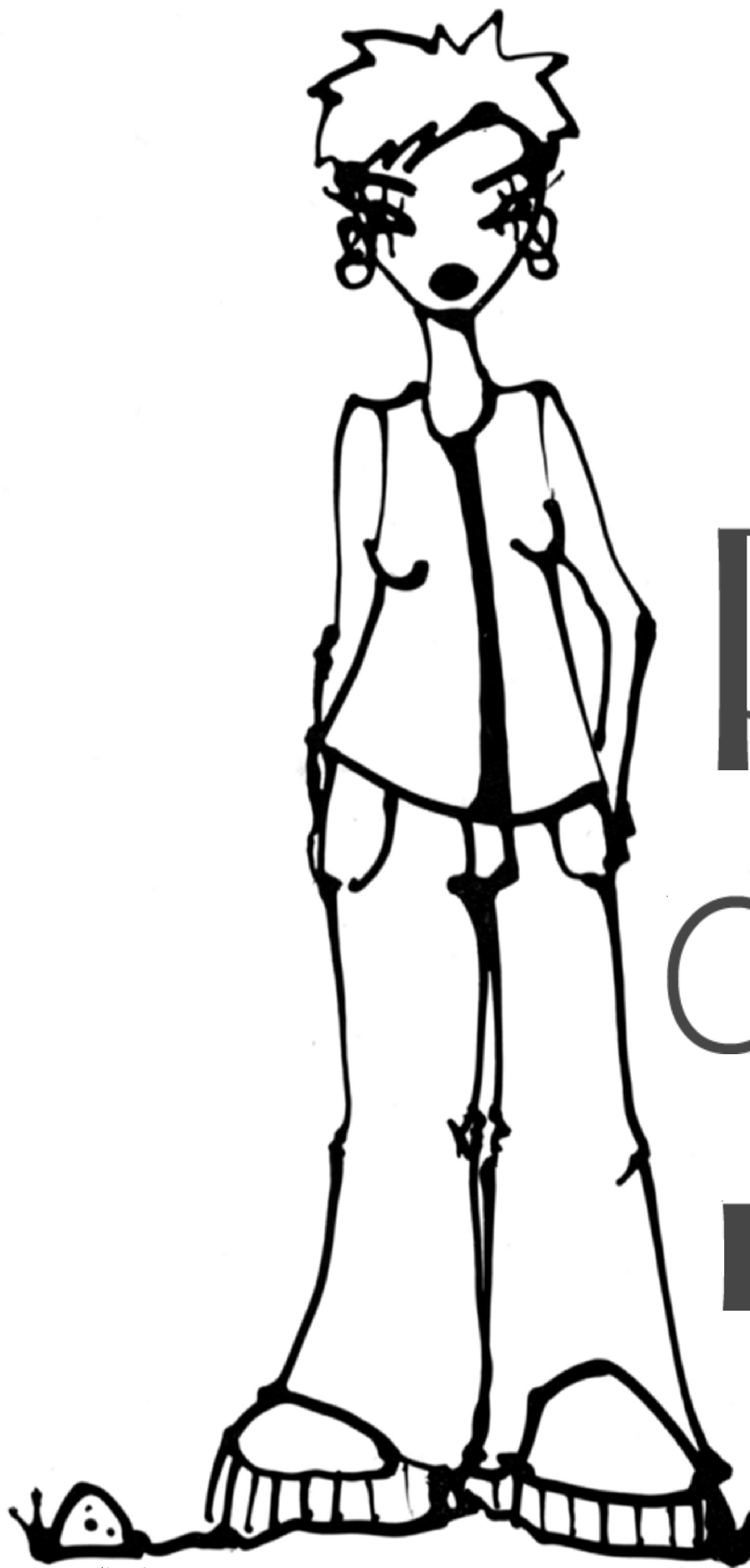

Ta
prasme

Ta prasme 2000

Nauja Karta

Prezidento podis

Sveiki, Licėjaus
bendruomenės nariai,

Ilgais žiemos vakarais
lydi mane liūdna ir pesimistiška
nuotaika. Laikas
nenumaldomai slenka,
palikdamas užmaršty visas
akimirkas, išgyventas kūnu ir
siela šioje milžiniškų protų
galerijoje, vadinamoje
Licėjumi. Abejonės, bemiegės
naktys, dvejonės, ambicijos,
ateities lūkesčiai... Viskas,
vardan ko buvo mokytasi,
stengtasi, nerimauta, netrukus
virs nauja, dar nepažinta
materija. Liko vos keli
mėnesiai... Ketvirtokai išeis,
paliks jus, užmirš viską – liks
tik tamsūs mūsų šešėliai,
tebeklaidžiojantys koridoriais,
liks mūsų balsų aidai, liks viena
didelė, negyva spalvota
nuotrauka. Nuotrauka, į kurią

ne vienas pažvelgsit su lengva
nostalgija, atsidūsime.
Nuotrauka, po kuria bus
išgraviruoti teisingi, bet ne tikri
žodžiai – n-toji Licėjaus karta,
tragiškai pasitraukusi iš mūsų
tarpo. Liūdime kartu su
jumis...

O mes tuo tarpu
slankiosim blankiais gyvenimo
labirintais, klaidžiosim kažkur
netoliese, bet kartu būsim ir
neįveikiamai toli. Užmiršit
mus, užmiršim mes jus. Graudi
ir skausminga egzistencijos
beprasmybė: pelenai į pelenus,
dulkės į dulkes...

Dar ilgai ore tvyros slogi,
ilgesio persunkta nuotaika...

D ž i a u k i m o s ,
linksminkimos, pakol jauni
esma, nebus laiko mums
linksmintis, kada pasenėsma.
Dalinkim vieno kitiems save,

kol galim. Girdžiu... Netoliese
šv. Valentinas savo smulkiais
sparneliais plazdena.
(pakrūmėj susiraukęs ir
sudirgęs nuo šalčio gripas savo
kirvį galanda). Gal ir mus
aplankys, nepasididžiuos. Juk
meilės niekad nebus per daug
– ji teka mūsų gyslomis,
verpiasi, spinduliuoja. Ji kuria
ir griana, ji padeda išlikti, ji
áprasmina požiūrius – ji yra
viskas.

Mes visi esame gyvas
skulptūrų parkelis, pastatytas
tamsiame keturių sienų
kambarėje. Kuo daugiau tokių
parkelių, kuo daugiau tokių
kambarių! Būtų visas
bendrabutis...

Iðeikim su ðypsena,
mirkim su áðara...

Ta prasme 2000 komanda

Vyr. redaktorius: **Martynas Zavackas**

Redaktoriaus pavaduotoja: Aistė Kumponaitė

Redakcija: Silvija Sivakova, Gediminas Ðiuðkus, dar dvi, Darius
Ðamalakas, Rimantas Ðimanėlis

"page maker": Finn

Daugumos straipsnių klaidas taisė V. Dailidienė.

Valytojas: Justinas Milaðauskas

Special thanks Alminui ir Arnoldui (net neásisivaizduojate kaip padėjote), kino
teatrui "Lietuva" už prizus.

Jonui Tamaliūnui dėkojame už moralinę pagalbą.

Redakcijos koordinatės: tel.47-94-03

įkalbingų mokytojų skyrelis

A. Daulenskienė
“Pasilikime truputį laiko klasės gale...”

A. Teišerskis
“Ka, jūs nežinote kas yra “hasas”? Hasas yra hasas – visi juk tai žino...”

D. Ulvydienė
“Gera! merginos: pilvukus įtraukti, užpakalis tarp kojų...”

M. Mikalajūnas
“Jūs čia bambate, burbate, o kai reikia rašinius rašyti, tai išeina tik išmetamosios dujos.”

M. Mikalajūnas
“Na, su tėčiu esu žaidęs kortomis iš pinigų, nes tada labai jų reikėjo. Močiutė man padėdavo, apgaudavom tėtį ir aš pasiimdavau pinigų.”

M. Mikalajūnas žemaitškai
“Ne dauna, o douna.”

R. Jankauskas
“Na, pažiūrėkit, ir mūsų licėjus nudažytas trydalo spalva.”

D. Dobravolskaitė
“Ištekėsite už vieno, o norėsite ištekėti už kito, tai tas kitas ir bus alternatyvieji kaštai.”

J. Bagdonas
“Tai ko stovit kaip susmirdę?”

J. Bagdonas
“Tas Mantas, tai šiknius paskutinis. Geriau būti paskutiniu šikniumi, nei pirmutiniu.”

J. Bagdonas
“Iš tavęs pirdalas-daugiau nieko.”

A. Skūpas
“Šiuškau, ko tu čia visą laiką šiū šiū šiū... Turbūt nuo to ir pavardė.”

V. Kudzmanas per fizikos kontrolinį
“Visa klasė, nesitarkit. O jūs, dvi, galit tartis, vis tiek nieko nemokat.”

V. Dailidienė
“Jau užmigot? Gerai, kad miegat, bent netrukdot...”

A. Daulenskienė
“Pas jus galėjo būti japonai ar čiukčiai – man tas pats.”

A. Daulenskienė
“Užpuolė, jau man tuoj pat reikia bėgti lauk. Tuoj pradės muštis...”

A. Daulenskienė
“Šiandien kaip kas ne tokia kalba vyksta.”

V. Dailidienė
“Kaip sukako 18, taip žmogus ir nusibaigė.”

G. Nagevičienė
“Kad jūs taip vokiškai kalbėtumėt, kaip piešiat.”

A. Skūpas
“Va, jau tai mergeitei plaukai ir pasistojo. Duokit man žirkles, mes ją tuoj imsime ir patvarkysim.”

R. Jankauskas
“Pop-kultūra yra šudų šudas absoliutus.”

P. Bitinienė
“Per pertrauką žaisdavom “klases”. Mūsų laikais gumyčių dar nebuvo.”

R. Jankauskas
“Visais laikais visi dulkinosi ir dar kaip dulkinosi...”

V. Dailidienė
“Kai padirbi, tai vis kitam, o jei tingi ar miegi, tai pats sau.”

D. Aleksnienė
“Jau kai kurie pavargo, reikia pasikrapštyt.”

G. Nagevičienė apie 4d
“Kam negerai su nervais, reikia eiti į jūsų klasę – tokia vidinė ramybė užplūsta.”

D. Aleksnienė
“Pražiok burnytę, pasakyk ką nors.”

D. Aleksnienė
“Černiauskai. Ko tu į mane taip mažai žiūri, o su Luku tiek daug kalbi?”

V. Dailidienė
“Reikia Alminą išvaduoti iš Dariaus, nes jis jau įjungė savo gavarilką.”

D. Aleksnienė
“Mokytojas maivosi už pinigus, o tu šiaip sau.”

D. Aleksnienė
“Kiek jūs pinigų sumokėjot? Neatsimenat? Kitą kartą dvigubai paimsiu...”

V. Dailidienė
“Na, vat. Darius tik išjungė savo radiją, Tadas pradėjo...”

M. Sueldo
“Giedriau, tu šeeeeeeeeestas.”

M. Sueldo
“I know it’s a bad word in Russian “curve”.”

M. Sueldo
“Yes, the best teachers should be kept in the safe.”

D. Aleksnienė
“Tu turbūt nuo mažens valytoju svajojai būti.”

D. Aleksnienė
“Lapienis jau vystyklusose būdamas kortomis žaidė, o kai numirs ir karste gulės, vietoj Marijos bus dama.”

D. Aleksnienė
“Vibratorius yra dabar toks žodis, iš kurio visi juokiasi, bet anksčiau taip nebūdavo.”

D. Aleksnienė
“Jum gi nedaėina iš pirmo karto.”

D. Aleksnienė
“Taip nestovėk – tu jam jo biologinį lauką trukdai.”

D. Aleksnienė
“Ir nereikia žiūrėti į mergaites ir mirksėti.”

A. Daulenskienė
“Jeigu išgyventų visos žuvys, nebūtų kur maudytis.”

JOKIŲ GILIŲ PRASMIŲ NĖRA, PO VELNIŲ!

Ėakart "Ta Prasme" pvaigpdutė - Giedrė Vitkauskaitė. Nepapinote? O apie Giedrė iš vienos populiariausios grupės Lietuvoje, kuh vadinasi "EMPTI", kà nors girdėjot? Taip, taip, taip! Jūs dėmesiui: pokalbis apie gyvenimà ir mirtà Giedrės akimis.

Ta Prasme: Esi jauniausia grupėje. Kaip jautiesi tarp senukų?

Giedrė: Visi mano draugai yra vyresni - nuo 22-jų metų.

T.P.: O kiek Tau?

G.: Man 20.

T.P.: Pristatyk kitus grupės narius.

G.: Gerà biėai.

T.P.: Kas jūs vadybininkas?

G.: Modestas. Jis su mumis upsiemė nuo pat pradpio ir nusprendė, kad gali būti ne tik draugelis, bet ir vadybininkas.

T.P.: Kà manai apie senas Lietuvos estrados pvaigpdės?

G.: Manau, kad jos jau atbuvo ir gerai, kad jos buvo. Man tai nieko nereiėkia. Nė viena iš jų man nėra pavyzdys.

T.P.: O kas Tau pavyzdys?

G.: Jaunos dabartinės pvaigpdės. Ne lietuviėkos!

T.P.: Manai, kad lietuviai perka jūsų albumà "Estrada"?

G.: Manau, kad perka. Ėinau tai. Kad ir kiek nedaug būtų, Lietuvos mastu tai yra nemažai. Apskritai iš įmonių, kune perka lietuviėkà muzikà 70% yra nusipirkę mus.

T.P.: Apie kà "EMPTI" dainų tekstai?

G.: Visi poėpiai linksmi, kad nebūtų "grūzo" - dabar

pasakysiu, kaip penkiasdešimtmetė - ir taip gyvenime daug problemų to dar betrūko, kad įmoguė ásijungtų magà namo grąpės ir taip pat problemose paskęstų, Jeigu įmonės nori kà nors daugiau supinoti iš tekstų, tai tegul "Akvarium'o" kasetės pasiklauso arba skaityto Remarkà ir verkia sau, "grūžylinasi" ir nusipudų galė gale Anksėiau àd kaip ir visi paaugliai maniau: "Aaaa! Jūs manės nepakeisit, àd tokia esu ir viskas!" Dėl senų dainų man nėra gėda, nes vis tiek tekstai buvo gan neblogi, kitokio stiliaus, tik mano poėiūris à viskà pasikeitė.

T.P.: Su kuo norėtum àrađyti bendrà kūrinià?

G.: Su Erikah Badoo. Dar patinka Lauryn Hill, Jamiroquai ir daug visokių, kunų pavadinimų pati nepinau. Stiliai - acid jazzas...

T.P.: Ar àrađytum kà nors su Veronika Povilioniene?

G.: Ne. Nieko bendro su folkloru niekada nebus todėl, kad reikia piūrėti à ateità, o ne à praeità. Visos senovės eina velniop! Lietuvos visi senoviniai dalykai yra TAIP blogai. Lietuviai labai gerai aria įmė, bet dainuoja jie...

T.P.: Ko kà tik klausei per ausinukà, kurà atsineđei?

G.: Klausau tokio transvestito. Jis dabar moteris - "Me' Shell". Lietuvoj tai nėra populiaru, nors gražu, Labai gerai. Atrodo, kad sodrus moters balsas, nors iš tikrųjų taip nėra.

T.P.: Ar manai, kad "EMPTI" muzika yra profesionali?

G.: Taip. Gal po metų

kitaip manysiu, nes padarysiu dar geriau

T. . P. . : "DOGBONES'uose" buvai bloga mergaitė ir daug rėkavai, "SUMERLAND'e" suminkėtėjai. Kokia Tu dabar?

G.: O dabar àd sexy-keksy. Dabar àd moteriėkai bloga.

T.P.: Kàmanai apie "DOGBONES", "SUMERLAND" dabar?

G.: Apie "DOGBONES" tai nelabai ir galvoju. Jei gatvėje susitinkam, tai "labas", "labas" ir viskas "SUMERLAND" bosistė dabar mokosi Olandijoje, gitaristė mokosi būgnais groti.

T.P.: Ar daug kas pasikeitė nuo tų grupių laikų?

G.: Aiėku, pasikeitė, jeigu nebūtų pasikeitė, tai àd taip ir rėkauėiau toliau. Viskas keiėias, juk tada man buvo 16-ka metų, o dabar 20.

T.P.: Ar nyki publika susirenka Lietuvos mąpuose miestuose, kaimuose koncertų metu?

G.: Mes à kaimus nesiorientuojam. Yra grupių, kurios ten vąpiuoja, mes orientavomės à 3 didžiausius Lietuvos miestus - Vilnių, Kaunà Klaipėdà.

T.P.: Ar daėni jūsų koncertai?

G.: Dabar jau nelabai, nes visur iėkoncertavom - nebėra kūr.

T.P.: Ar Tau patinka koncertuoti?

G.: Jo, man apskritai ant scenos labai patinka. Ėinai, ko norėėiau labai? Tik per įmė esu... Norėėiau persieiti per podiumà su manekenės rūbais

- kada nors parodysiu, kaip aš moku manekenės "ropà" nustatyt ir eiti. Norėčiau menekene pabūti, Vienà, du kartus. Ilgam nepasilikčiau - man nelabai patiktø, kad aplinkui dar yra graþios.

T.P.: O daininkio nėra daugiau graþios?

G.: Na, vat "SUMERLAND'e" visos graþios buvo. Bet dabar, kada storos karvės demonstruoja savo susiraukölėjusias papastis ant "TV Antenos", tai ne - kas.

T.P.: Tu apie "Mango"?

G.: Jo, ten viena mergina storabaisiai.

T.P.: O tavo papastys normalios?

G.: Ið kur pas mane raukölýtës gali bûti? O jeigu ir yra, tai kaip pas kûdikutà - tokios nieko.

T.P.: Ar jauti, kad Tave keièia populiarumas?

G.: Aha, jauèiu - pinigø daugiau turiu. Gal aplinkiniai daugiau tai mato, tik, man rodos, visa aplinka keièiasi. Visi pradeda þiûrėti. Ir, tarkim, susipaþasti su koku nauju bernu, tai jis neklausia "Kaip gyveni?", "Kuo upsiemi?", tiktai "Aai, ar ten tu tikrai þodþius raðei?" "Na, að" "Faine faine". Na, malonu, bet norètøsi, kad labiau kaip á þmogø þiûrètø, o ne kaip á dainininkà.

T.P.: O ar daug þiûrinèio á Tave kaip á þmogø?

G.: Daug senesniø draugø.

T.P.: Ar esi patenkinta savo balsu?

G.: Tobulybei ribø nėra. Bet ðiaip patenkinta, jei nebûčiau, tai nelysčiau á tai, ko nesugebu daryti.

T.P.: O savimi?

G.: Savimi irgi.

T.P.: Sakyk, ar uptektinai upsidirbi?

G.: Kol kas uptenka, bet mano poreikiai vis didėja. Man nereikia mokėti up butà ar paèiai maistà pirkti, bet kuo daugiau pinigø, tuo daugiau norisi.

T.P.: O kur mokaisi?

G.: Konservatorijoje, estrados skyriuje.

T.P.: Kà dar veiki?

G.: Dar dainuoju ir dar ðiaip graþi. Mezgu dar daug.

T.P.: Kuo upsiimi kasdien?

G.: Mokausi, dainuoju, valgau, dantis valausi. Vakaraus nesivalau dantø.

T.P.: Be ko negalëtum gyventi?

G.: Negalèčiau gyventi be muzikos, balso, pinigø, dantø ðepetuko. Be cigarečių galèčiau.

T.P.: Kas Tave liûdina?

G.: "Upgrûzylinti" þmonės. Dar liûdina Lietuvos muzikantai, kurie moka gerai groti, bet sèdi sau rûsy ir plumbia "niekam mes

nereikalingi". Tai lyskite, po velniø, ið ten! Tegul lenda j scenà, daro ir bus reikalingi.

T.P.: Ko nori ið ateities?

G.: Dainuoti toliau

T.P.: Ko palinkëtum liçëjistams?

G.: Linkiu, vaikai... vyrai, "grûzo" maþiau. Þiûrèkit á viskà paprasèiau. Ir á muzikà reikia þiûrėti paprasèiau, neieðkoti giliø prasmio. Jokio giliø prasmio nėra, po velniø! Jei norit liûdesio, skaitykit Remarkà ir þudykitės. Að taip nedarysiu.

Ir dar:

• 5 klausimai, á kuriuos Giedre niekada neatsakinės:

1. Ar "EMPTI" narkomanai?

2. Ið kur grupės pavadinimas?

3. Kodël albumas vadinasi "Estrada"?

4. Kada susikûrè grupė?

5. Su kuo Giedrè miega?

• 9-toje klasėje Giedrè iðmetè ið mokyklos up neiðlaikytà matematikos egzaminà. Paskui jþ perlaikè, bet mokytojai vis tiek patarè iðdykusiai Giedrei pakeisti mokyklà.

• Giedrè dainavo grupèse "DOGBONES", "SUMERLAND", o pati pati pradþia buvo grupelėje "MUSE-SICK". Joje, pasak Giedrës, "trys mergièkos ir du èiûveliai grojo kapkà sunkaus ir be ryðio" Grupè koncertavo tik 2 kartus.

• Albumas "Estrada" iðejo ðiemet rugsėjo 6d. Jis buvo kurtas vienerius metus. Albumo virðelà pieðè pati Giedrè!].

• Giedrè niekada nenustoja ðypsotis.

Parengè Arnoldas Kubilius

JIE IRGI GALI MYLĖTI

Ilgėja dienos, kartais ūpteli saulutė. Diltas lietus pradeda plauti purviną sniegą. Ą ūirdą ąsibrauna valiūkiūkas pavasarinis ūpiaugsmas. Kasdieninius planus griaua mintys apie meilę ir Ėv. Valentinodieną. O kà apie tai mąsto mūsų mokytojai?

Kas yra meilė? Ar ji egzistuoja?

A. Teišerskis: Manau, kad meilė yra. Tai ąvairiū rūšiū potraukis: kūniūkas, dvasiūkas, bendri, neretai vieni kitus papildantys, interesai. Meilė priklauso nuo paėiū įmoniū, tai abipusis jausmas. Jei ji vienpusė, tai jau nelaiminga meilė.

Vienas biochemikas net bandė ąrodyti, kad visi jausmai, tarp jū ir meilė, juntami tik dėl tam tikrū cheminiū reakcijū smegenyse.

R. Jankauskas: Arba jauti, arba ne, neąsivaizduoju. Kai pradėdi kàpkà jausti ir kai pradėdi suvokti, kad tai meilė, protas sako, kad laikina ir pavojinga, laikina, bet "piauriai" traukia. Meilė prasideda nuo aistros, kuri laikui bėgant silpsta. Mes vyrai ą meilę orientuoti kaip ą paidimà, o ne ą pareigà. Moterims meilė turi ūptikrinti saugumo jausmà ir harmonijà.

I. Ėibiraitė: Manau, kad tai pagarba,

abipusis supratimas, dėmesys. Negalima nepastebėti ąsimylėjusio įmogaus. Tuomet jis visas spinduliuoja, jo ąkyse pybėioja velniukai. Meilė- tai grąpus pydintis sodas. Tikiu, jog galima ąsimylėti iū pirmo įvilgsnio. Ąū retai ąsimyliu, tãčiau labai vertinu ūà jausmà.

M. Mikalajūnas: Na, kà ąū galiu pasakyti apie meilę? Jà reikia patirti, o ne papasakoti. Nenorėčiau apie tai kalbėti, per daug asmeniūka. Nenoriu fantazuoti ir meluoti. Ėiaip tai esu ūaltas įmogus: "varliagyviū kraujo".

A. Skūpas: Matematinio ąpibrėpimo nepinau. Tai labai sudėtinga, o jei būtū ąiūku, tai jūs tikriausiai neklaustumėte. Būtumėte man iū anksto ūpdavę tokà klausimà, gal būčiau paraūęs meilę kokia funkcinė iūraiūka.. Meilė labai reikaliga įmogui. Be jos gyvenimas būtū n- kartū liūdnis (kai n priklauso [2; 100]).

Ar prisimenate pirmàją meilę?

A. Teišerskis: Dabar nepinau, kuri ten buvo pirmoji: ar ta, kai darpelyje kàpkas patiko, kàpkas pabūėiavo? Prisimenu, ąiūku, visus tuos mokyklos laikū susipavėjimus.

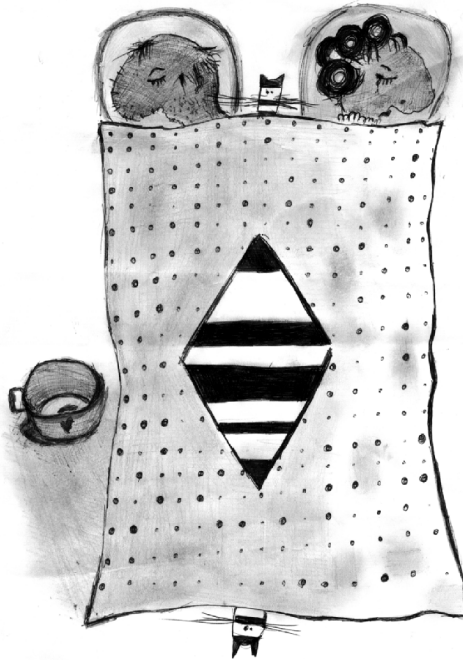
R. Jankauskas:

neprisimenu, galbūt jos visai nebuvo.

I. Ėibiraitė:

Pamenu tokà bemiukà iū darpelio. Vaikūėiodavome susikibę ūp rankuėiū, buvome "spirūti". Tai vaikiūka meilė.

Rimėčiau ąsimylėjau vienuoliktoje klasėje, tai toks ąnpius, kai norisi kà nors dėl įmogaus padaryti.

M.Mikalajūnas: Oi, nenoriu prisiminti. Taip jau seniai tai buvo..

A.Skūpas: Taip. Sakykime, vaikø darþelyje buvo tokia graþi mergaitė su juodom akytėm ir kasytėm, ne pionierė. Visà laikà, kai reikėdavo ratu eiti aplink salà, eidavome up rankuėiø susikibà.

Ar metams bėgant keiėiasi popiūris á meilà?

A.Teiðerskis: Keiėiasi. Pavyzdþiui, po kariuomenės pradedi á daugelà dalykø þiūrėti kitaip, kartu ir á meilà, o ypà á pirmàjà.

R. Jankauskas: Nesiskiria ir nesiskirs, nes tai absoliuti harmonija tarp dviejø lyėiø, bet þmoniø santykiai, aistra keiėiasi.

M.Mikalajūnas: Jausmas nesikeiėia, keiėiasi jos iðtaiðkos būdai. Jei prieð penkiolika metø þmonės vieðai stovėtø apsikabinà, buėiuotøsi, tai ðokiruotø. Dabar tai normalu. Keiėiasi þmonės, bet ne jausmas.

A.Skūpas: Ko gero. Kol esi jaunas, meilė atrodo tokia abstrakti, o vėliau viskas sukonkretėja, imi galvoti apie ðeimà, vaikus. Visai kitas turinys. Darþelyje svarbios akytės, kasytės, o 80-meėiui jau rūpi visai nebe tie dalykai.

Kà Jūs manote apie ðiuolaikinio jaunimo popiūrà á meilà?

A.Teiðerskis: Gerai atsimenu tuos laikus, kai að pats buvau dabartinis jaunimas, ir mus irgi smerkė. Bet buvo rasta net senovės Egipto plokðtelė, kurià iððifravė mokslininkai perskaitė, kaip buvo peikiamas tuometinis jaunimas. Taigi padėtis nesikeiėia.

A.Skūpas: Ðinau, kad pradedant nuo senovės graikø, visos kartos skundėsi savo jaunimu. Na, o dabatinis jaunimas á viskà þiūri pemelyg laisvai, bet vėliau gal popiūris pasikeis? Nieko eia tragiðko, bet, aiðku, ir nieko idealaus.

Jūsø meilės credo

R.Jankauskas: Posakis apie meilà: "Meilės nėra".

A.Skūpas: Yra dvi pusės: viena,

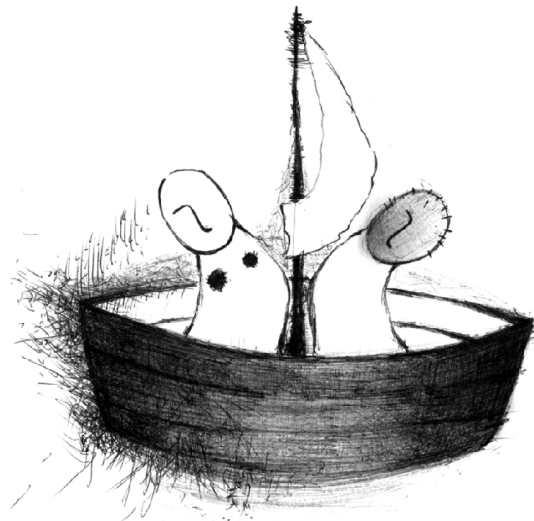
kai jūs jauėiate visus tuos nuostabius jausmus, ir tai pavydėtina. Bet kai matai ant palangės du þmones, nepinia kà daranėius, ir nepinia, kuo tai baigsis.. Tai visai kas kita. Viskas, kas yra normos ribose, yra gerai.

B.Skūpienė: Fantazijos laisvė palieku savo vyru.

Patarimas meilės iðtroðkusiems licėistams

A.Teiðerskis: Atėjus 18- iolikai nei gyvenimas, nei meilė nepasibaigia. Ir nereikia pirmai meilei nubėgus, vytis jà ið paskos. Pirmoji meilė per daug idealizuojama, per daug ið jos norima. Tobėl nereikia sustoti, reikia gyventi toliau.

I.Ėibiraitė: Ásimylėjæs þmogus yra labai graþus, todėl tø jausmø negalima slėpti, reikia juos spinduliuoti aplinkiniams.

Aistė Klyvytė
Indrė Skubeikytė
Dovilė Stadalninkaitė
Agnė Veliėkaitė

o kitam puslapyj...

Ádomybės

ÁDOMYBĖ

Papástate veidus nuotraukoje? Taip taip. Tai – Valda Tolvaiðaitė ir Alminas Baldokas. Abu jie tūli licėjistai. Tiesa, gal pamenate, kad Alminas kadaise buvo mūsų mokslo ástaigos prezidentas? Taigi, rodos, nieko nepaprasto. Taèiau "Ta prasme" pastebėjo vienà ádomybę. Ði porelė *labai* panaði á mūsų valstybės prezidentinę porà Valdà Adamkø bei Almà Adamkienę. Patys paþiūrėkite:

VALDAs Adamkus **ALMA** Adamkienė

VALDA Tolvaiðaitė **ALMINA**s Baldokas

Tai tiek ádomybė.

Arnoldas

AUXINĖ PLUNXNA

ARNOLDAS KUBILIUS

kai atsibos [linxmybės]

o dabar papaiskim
negalvojimą

að stuktelsiu tau
tu man

tik nepamiršk
– po 2 kartus

tada trumpai palauksim
kol suveix
ir bėgsim gaudyt launpirgiø,
jei dar ant kojø pastovėsim

o jeigu nepavyx
– tada po 3

tiktai stipriau,

kad launpirgiø
ieðkot ilgai nereiktø

kai upsimerki,
matos jie geriau

o jeigu nematysim
– tada po 4

irpatys
launpirgiais pavirsim
tada dèkart,
kai atsibos,
– po 2
– po 3
– po 4
ir

..vėl galvojam

Aukinė plunksna...

Lina Pusvaðkytė

Sidabrinė paukūtė

Sidabrinė paukūtė, regis,
Skrenda, sklendo po padangę,
Gal ji laimė man atneš?
O gal meilės plunksnelės?

Papvelgiu á þydrà dangų,
Á jo ryðkià melsvà spalvà.
Ar kas būtų pavadinę,
Tà paukūtelá paukūte sidabrine.

Man nesvarbu, kà Tu galvoji,
Að nępinau, kà Tu sapnuoji,
Bet að tvirtinu savas svajas,
Jog ta paukūtė man skirta.

Ir kápkas nuðvito danguje,
Saulė meiliai þvelgė á mane,
Paukūdeið sùkurio rate
Mano paukūtė dingó nępinia.

Sidabrinė paukūtė, ji tikrai ten buvo,
Tolumoj kápkur prápuvo...
Bet maeiau að já viena,
Gal ji buvo ten? O gal ir ne?.

Tas jausmas ið niekur

Jausmas, toks keistas, nesuprastas,
Jis pasiilieka manoj ðirdy,
Ir suprantu,
Kad kápkas vyksta ne taip many.
Tos mintys,
Þadina, þadina vis mane,
Jostaria: „kelkis!“,
Uþteks būt sapne...
Atsikeliu, tuo tarpu
Lyg viskas iðnyksta,
Bet vėl naujas jausmas
Manyje upklysta.
Griebiu að tà mąpà dienoraðtá,
Stebuklingà blonknotà,
Bet rankos sudreba: kà að darau?
Naujà laimė surast bandau?
„Netikėk!“, taria man kápkas
Iðvirðaus,
Nenukrypk link ðitokio
Keliobaisaus.

Bet að vėl trokøtu
Sapno tikrovės,
Nereikalingos man kitø spēlionės.
Bet tai buvo
Tik saldus saldus miegas,
Nępaprastas, stebuklingas, klastingas,
Tas miegas papadino mano ðirdá,
Pabudino mano jausmus,
Bet ar ið to kas nors bus?

Deja, tai tik kelios mintys
Bęgalinėje vaizduotės erdvėje
Nębetikėsiu, ne, netikėsiu tais jausmais
Nes jie iðsipildo tik sapne.

Þydrasis deimantas

Ðis deimantas þiba mano ðirdy,
Jo þydras atspalvis pasklinda nakty.
Tai mano akmuo, að já radau,
Manasis talismanas, pasiðstas ið dangaus.

Kà daryčiau be tavęs?
Tu þibi dieną ir naktá,
Kaskart pritrauki manąjà aká,
Miege ir sapne, nevilty ir meile...

Þibėk dar ilgiau ir ilgiau,
Nesiskirk sumaním, tavęs praðau.
Tau laiko nedaug,
Þibėk vis labiau ir labiau!..

Tu paliksi mane, að tai þinau,
Liks tik þydras spalvos dęnė,
Randas akmens patrauklaus,
Bet að ieðkosiu kito Tavęs...

Jis bus kitoks: nuostabesnis, graþesnis,
Patrauks mane juo dęmėtis.
Að suklupsiu pradpioj, stengsiuos klajot,
Su pavergta ðirdim ramintis tylumoj.

Bet Tu buvai deimantas,
Þydrasis deimantas mano ðirdy.
Tik tu palaikai mano gyvenimà,
Esi mano sieloj ir minty.

Taip, tai tikrai buvo jis,
Jūrø deimantas þydras nakty.
Sublizgėjo meiliom akim
Ir skaudþiai iðtarė man: „iki!..“

Licėjuje dar yra pernelyg ilgai užsibuvusių senienų

„Ta Prasme“ atskleidžia fizikos mokytojo V. Kudzmano darbo metodiką.

Visi antrakursiai jau seniai papėsta V. Kudzmaną ir pino, kad su tokiu mokytoju nepajuokausi.

O ypatingas fizikas V. Kudzmasas tuo, jog visi mokiniai jo bijo ir bijo taip, kad net negali pasiskęsti.

Licėjaus laikraštis „Ta Prasme“ nusprendė išsiaiškinti kaip yra iš tikrųjų.

Bandėme supino ką apie šią mokytoją mano mokiniai, kuriuos kis moko. „Ųpys“ – nedvejodamas atsakė vienas moksleivis, „šmaikštuolis“ – kalbėjo kitas. Vienas antrakursis teigė, jog V. Kudzmasas „kartais panašus á normalų žmogų“. Jis sakė, kad mokytojas ne kartą buvo pavadintas asilu. „Per kontrolinius jis man visada primena: nesistenk, vis tiek daugiau penkių negausi“ – pasakojo vaikas.

Merginos buvo kiek santūresnės, tačiau taip pat pasipiktinusios. Jos teigė, kad V. Kudzmasas labai pjaunus ir vienašališkas bei labai labai nekenčia merginų. Viena panelė pasakojo, jog kartą per kontrolinį darbą fizikos mokytojas leido jai tartis su suolu drauge, kadangi, jo požiūris tariant, „vistiek abi nieko neįmokat“. Net ir iš to kontrolinio darbo gautas dešimtukas mokytojo nuomonės apie merginas nepakeitė, nes jis dar ir dabar sako – „koks to vyras, jei mergaitės greičiau už tavę sprendžia“.

Per pamokas mokytojas V. Kudzmasas būna labai šmaikštus. Temą išaiškina gan neblogoi, tačiau labai neaiškiai ir netaisyklingai kalbėdamas.

Jo pamokose tegu nesilanko antsvorio problema turintys žmonės, kadangi, fiziko ásitikinimu, „kuo storesnis žmogus, tuo storesnės ūduoties reikia“.

Mokiniams, kuriems prasčiau sekasi fizika, V. Kudzmasas sako – „Tu nors nusirađyk, jei nesugebi išspręsti“.

Apskritai mokytojas šaiposi iš tokių

mokinių – „Tu dar nepadiktuotoje sąlygoje pinai atsakymą“. Tai pasakęs fizikas veinas sau linksmai ir garsiai nusijuokė prieš visą klasę.

Šis mokslo metų pradžioje buvo toks nutikimas. Antras kursas negavo fizikos vadovėlio. Kai mokiniai pasiteiravo, kodėl jei dar negavo knygos, V. Kudzmasas pasakė „ten kažkoks veikėjas kažkokio parašo nepadėjo, išėjo atostogauti, o dabar mes neturim vadovėlio“ ir vėl garbiai jaukėsi.

Šis mokytojas ne iš kelmo spirtas. Jis labai gudrus ir protingas ir yra ásitikimas, kad „norint išmatuoti garso greitą reikia vieną ausą pridėti prie bėgio, o per kitą trenkti plaktuką“, o „norint išmatuoti laiką reikia á kiurą kibirą pripilti vandens ir laukti“. Taip, V. Kudzmasas fiziką išmano labai gerai.

Kadangi šis licėjaus mokytojas labai gabus, nusprendėme susipinoti kur tokio mokytojo vieta. „Tokios vietos nėra“ – visai rintai kalbėjo vienas licėistas. „Kalėjime netinka, vasaros 5 – ne, o pinau – proftechninėje mokykloje“ – svarstė antrakursis.

Merginos teigė, kad jo vieta „kokioje nors izoliuotoje vietoje“.

Tačiau á pamokas V. Kudzmasas ateina gražiai ir tvarkingai apsirengęs. Turbūt já taip prižiūri žmona.

Nusprendėme paklausinėti antrakursių apie tai, kokią jie ásivaizduoja V. Kudzmano žmoną.

Dauguma teigė, jog mokytojo žmona „turėtų būti valdinga, kad galėtų já sutramdyti“.

O ką gi apie V. Kudzmaną mano kiti licėjaus mokytojai. „Jis ūparas, tik kartais mėgsta pasigirti, kaip sutramdo savo mokinius dvejetais“ – teigė savo pavardės nenorėjęs skelbti mokytojas.

Ką gi, Jums spręsti ar licėjuje dar yra pernelyg ilgai ūsibuvusių senienų.

Pabaiga.

Pirmoji Lietuvos ledi: vaikystė ir pirmoji meilė

Interviu... Interviu... Dispodis mus lydėjo kelias dienas, neupleisdamas vietos kitoms mintims nei ryte, nei vakare. Tai buvo pagrindinė pokalbių ir apmąstymų tema. Reikėjo rasti idomų paonekovą ir sugalvoti daug tinkamų klausimų. O paonekovą suradome staiga ir netikėtai. Jis, o tiksliau ji, tarsi iš dangaus nukrito.

Netgi nepinome, kodėl vieną dieną užėjome į Vilniaus Gintaro muziejų, kuriame ir sutikome pirmąją Lietuvos ledi – Almą Adamkienę. Pinoma, nedrąsu buvo prieiti ir paprašyti interviu, bet visgi mes išdrąsime ir štai dabar jau turime šdomą ir neeilinį pokalbą.

- Laba diena.

- Laba diena.

- Mes ilgai galvojome, kokią temą pasirinkti pokalbiui. Ir nusprendėme, kad kiekvienam brogui tikriausiai maloniausias ir linksmiausias gyvenimo etapas yra vaikystė. Taigi kur prabėgo jūsų vaikystė?

- Vaikystė? Vaikystė prabėgo Lietuvoje. Gyvenome šiauliuose, o vėliau persikėlėme į Telšius. Vaikystė buvo šdomi, turbūt kaip ir visiems vaikams. Kai pagalvoji: ramiai, be rūpesių.

- Ar gausi buvo jūsų šeima?

- Šeimoje buvome mudvi su seseria. Tačiau namuose labai dažnai lankydavosi draugai. Šumulys niekada nenutildavo. Draugai mėgo mūsų namus.

- Ar gerai sutardavote su seseria? Kuri iš judviejų buvo vyresnė?

- Su seseria? Sesuo buvo jaunesnė. O būdavo visko: ir pasimušdavome, ir pasipešdavome. Tikriausiai kaip ir visi vaikai. Tačiau prisimenu, kad niekada viena kitos neskūsdavome. Jeigu susipykdavome, tai užsidarydavome savo kambarielyje. Kai mama, išgirdusi triukšną, ateidavo, sėdėdavome ramiai, tyliai, nors ir iškaitusios raudonos. Bet niekada neskūsdavome. Niekada, niekada.

- Kaip sekėsi mokykloje? Ar sunku buvo?

- Mokykloje? Turbūt kaip ir visiems vaikams. Labai mėgau sportuoti. Klasėje visada užstodavau ir gindavau savo drauges nuo berniukų. Jeigu jau kuris neklaupdavo užkabindavo mano draugę, tai eidavau už ją kovoti. O šiaip tai neprisimenu jokių išskirtinių nutikimų. Buvau štojusį ir skautus. Paukštytė buvau. Vienas iš mėgiamiausių užsiėmimų buvo dainavimas. Chore dainuodavau. Patikdavo dalyvauti švairiuose vaidinimuose. Vienintelis dalykas, ko nemėgau, tai piešti. Nepatikdavo ir nesisėkdavo. O mano sesuo – atvirkščiai. Ji buvo gabi piešime, netgi gyvenimą norėjo susieti su menu, tačiau de ja likimas lėmė kitaip.

- Galbūt mokykloje turėjote mėgamą mokytoją ar mėgstamiausią dalyką?

- Ne. Atvirai pasakius ir neprisimenu. Labiausiai tai tikriausiai patiko kūno kultūra. Daug judėdavome, paėdavome švairius paėdimus. Kitaip sakant, "išsidūkti" galėdavome. Bet labiausiai tai man patikdavo paisti su lėlėmis. Ir, tap kitko, labai ilgai paėpiau, netgi į mokyklą vis kokią šidėjusi atsinešdavau.

- Gal pati siūdavote?

- Ne, tik tai paėdavome.

Atsinešdavau lėlę. Nedidelę lėlytę, į mokyklą ir paėdavome kartu su draugėmis. O šdomiausia buvo, kad vaikai niekada nesi juokdavo. Netgi berniukai niekada nesi šaipydavo iš mūsų. Prisimenu vienas vaikinukas (neprisimenu nei vardo, nei pavardės) iš metalinių "plombų" padarė mano lėlei kirvuką ir plaktuką. O daugiau neprisimenu. Mokykloje nieko ypatingo nenutiko. Nors prisimenu su drauge visada dalyvaudavome labdaros rinkliavose. Mudvi visada pirminės pasišūlydavome. Pirminės. Ir visuomet daugiausia surinkdavome. O kas daugiausia

surinkdavo, gaudavo saldinių. Pinoma, namie dėl saldinių problemų nebuvo, bet tas faktas, kad daugiausia surinkdavome ir laimėdavome, labai špiugino. O mudvi ir išprašyti mokėdavome, neatstodavome, panašiai kaip judi.

- Ar dabartinė mokykla skiriasi nuo tos, kurią jūs lankėte?

- Aš manau, kad tvarka griežtesnė buvo. Mokytojai piūrėdavo, kad vaikai tvarkingai, švairiai apsirengę ateitų. Kai lankiau mokyklą, tai visi mokiniai dėvėdavo uniformas. Aš vaikščiėjau į valstybinę, o mano sesuo į privačią mokyklą. Sesuo buvo truputį lėtesnė, tai tėvai nutarė, kad jai reikia lankyti privačią mokyklą, bet, kai mes persikėlėme iš šiaulių į Telšius, mano mama susirgo. Tėvelis buvo labai užsiėmęs, tad aš jau kitą dieną nutariau, kad nereikia man tinginiauti, o geriau jau eisiu į mokyklą. Susiradau mokymo štaigą. Nuėjau ir užsiregistravau pati. Kitą dieną tėvelis sako, kad reikia eiti iškoti mokyklos, pasikalbėti su seselėmis. O aš pasakiau, kad jau užsiregistravau ir nuo rytojaus pradėsiu mokyti.

- Ar veikli buvote? Gal prisimenate, kokių pokštų, išdaigų krėsdavote mokytojams?

- Ne. Neprisimenu. Aš manau, kad pokštaudavome ne daugiau nei kiti vaikai. O kokio nors konkretaus švėykio neprisimenu.

- Kokios buvo baismės?

- Palikdavo po pamokų. Reikėdavo atmintinai mokyti eilėraščių arba rašinius rašyti.

- Ar būdavo "kūno" baismės?

- Ne. Niekada.

- Mes paklausėme, nes girdėjome, kad seniau kai kuriose mokyklose bausdavo fiziškai.

- Taip, taip. Anglijoje, Vokietijoje būdavo. Per rankas su (Tęsinys 12 puslapyje)

Pirmoji Lietuvos ledi: vaikystė ir pirmoji meilė

(pradžia 11 puslapyje)

liniuote nuodavo, ant įvyro klupdydavo ar rykštėmis plakdavo. Ne. Mūsų mokykloje to nebūdavo. Vienintelė bausmė buvo ta, kad palikdavo po pamokę. Tada reikėdavo tekstus iš knygos perrašyti, diktantus rašyti ar, kaip jau anksčiau minėjau, mokytis atmintinai eilėraščius. Tokios bausmės buvo. Pinoma, reikėdavo vėliau tėvams nunešti raštelą, kodėl buvai paliktas po pamokę. O tą raštelą grąžinti mokytojai, būtinai su tėvų parašais. Tai buvo pati didžiausia bausmė.

- O jūs kada nors buvote palikta po pamokę?

- Ne. Niekada. Aš kaip ir visada išsisukdavau. Pavykdavo išvengti bausmių.

- Tikriausiai jūs, kaip ir visi vaikai, svajojote, ko būsite užaugusi.

- Kai buvau maža, visuomet maniau kad būsiu gydytoja arba balerina. Balerina turbūt pirma, o po to, jeigu nepasiseks, tai tada jau gydytoja.

- O kodėl norėjote tapti balerina? Ar kad ji tokia graži, kokia grakšti?

- Kodėl balerina? Turbūt todėl, kad labai mėgau baletą. Jis man patiko jau nuo mažų dienų. Man atrodydavo, kad balerinos nešoka, bet tiesiog skraido po sceną. Jos pakildavo lyg pūkeliai ir vėl palengva nusileisdavo. Tokios lankšios ir grakščios. Man visada būdavo labai gražu. Aš save asiivaizduodavau irgi šokančią. Visą pirmą su gražia suknelė ir būtinai ilgais plaukais. Bet jeigu jau netapčiau balerina, tai maniau, kad būsiu gydytoja, ką gi padarysi? O gydytoja norėjau būti todėl, nes norėjau padėti žmonėms.

- Ar būdavo mokykloje šokiai, vakarėliai?

- Pradžios mokykloje turbūt nebūdavo. Ne, nebūdavo. Pradinė mokykloje nei šokių, nei piburėlių nevykdavo. Pinoma, būdavo šventės. Aš šokau tautinius šokius. Nepisiminu, bet turbūt šoki pradėjau jau nuo pirmosios klasės.

Dauguma vaikų šokdavo. Kartais vykdavo vaidinimai. Aš su draugėmis visada ką nors vaidindavome. Mokytojai dažnai vedavo šią teatrą. Tai tiek. Bet šokių tikrai nebūdavo. Vakareliai prasidėjo, kai atstojau į gimnaziją. Tikrai gimnazijoje.

- Ar skiriasi jūsų pasilinksminimo būdai nuo šiuolaikinio jaunimo?

- Net nepinau. Turbūt, kad visur tas pats. Manau, tai priklauso nuo laiko, nuo muzikos. O nuo ko daugiausia, net nepinau. Kai aš mokiausi gimnazijoje, tai "pasišokimai" būdavo labai griežtai stebimi. Mergaitės sėdėjo vienoje salės pusėje, o berniukai – kitoje. Kai užgrodavo muzika, prasidėdavo vaikinukų bėgiojimas. Ieškodavo patinkančių mergaičių, kad galėtų pakviesti šokti.

- Ar buvote populiari?

- Tai turbūt, kaip ir dauguma mergaičių. Net nepinau.

- Ar sekdavote mados?

Kokios mados tendencijos dominavo tuo laikotarpiu?

- Mados? Mes dėvėdavome uniformas. Visų mokinių buvo vienos. Vienintelis papuošalas kaspiniai. Visos mergaitės šį kasą riūdavo ryškiaspalvius kaspinius. Prieš kelis metus Amerikoje sutikau vieną klasės draugę. Jos tėveliai gyveno neblogai, gana pasiturintai. Gražiai gyveno. Ir ji man sakė, kad nieko man nepavydėdavo, o tik mano kaspinų. Mano sesuo gyveno užsienyje, tai retkarčiais aplankydavo mus, atveždavo kaspinų. Jie buvo gražūs, avairūs, ryškiaspalviai. Dar ir dabar atsimenu, kad turėjau raudoną, mėlyną, baltą.

- Kur prabėgo jūsų studentavimo laikai?

- Studentavimo metai buvo ašmūs ir sunkūs. Gyvenau ir mokiausi Vokietijoje. Prisiminu, kad laisvalaikį dažniausiai su draugėmis vis kalbėdavome apie Lietuvą. Gyvenome prisiminimais. Prisimindavome, kas ką valgydavo, kai buvo namuose, kur kas kaip

laiką praleisdavo. Prieš akis iškildavo vaizdai, kaip tėvai linksmindavosi. Tose puotose mes nedalyvaudavome, o tik tai matydavome, kad jie tuo džiaugiasi. Kalbėdavome vis apie maistą ir apie maistą. Manau, iš to galima suprasti, kaip sunku mums buvo gyventi, kokios būdavome alkanos. Jaunos merginos, o vis apie maistą kalbėdavome.

- Kiek metų jūs gyvenote Vokietijoje?

- Penkerius. Studijavau tik vienerius metus, bet gyvenome penkerius. Karo metu Vokietijoje dirbau. Atsimenu, kad visi dirbo kaip kaliniai. Karui pasibaigus, atstojau į lietuvišką gimnaziją. Su vokiečiais nelabai bendravome, nes buvome pasinuodę grąžti į Lietuvą.

- Kada jus aplankė pirmoji meilė?

- Pirmoji meilė? Turbūt Vokietijoje. Simpatijų ar tokių, kad kas nors labiau patiktų, daugiau dėmesio skirtų, tai tikriausiai visą laiką buvo. "Mažą meilę" jau nuo mažens būdavo. Aš manau, kad visi: tiek berniukai, tiek mergaitės turi tokią atrakciją. Vaikinukai tai pastumdavo, tai pirštu bakstelėdavo ar pakutėdavo. Kartais už kasą patampydavo ar mažą kasą galiuką nukindavo. Nors mažai, bet vis tiek dėmesį rodydavo. Smagu būdavo, dabar kai pagalvoji. O rintai asimylėjau tai turbūt Vokietijoje.

- Kiek jums tada buvo metų?

- Bijau sumeluoti, bet atrodo, kad buvau aštuoniolikos.

- Ar saldi buvo pirmoji meilė?

- Tikriausiai kaip ir visoms mergaitėms. Saldi, bet kartu ir karti.

- Ilgiau mes jūsų nebetrūkdysim. Aėiū, kad sutikote su mumis susitikti ir pasiūnekėti. Aėiū už labai ašmų pokalbą.

- Malonu, kad galėjau jums padėti.

- Dar kartelą aėiū.

Pabaiga.

Šimtadienis: trumpai ir aiškiai

„Dimitas“ ketvirtakursiams šis skaičius greičiausiai kelia siaubą, nes kasdien jis nenumaldomai mąpėja. Kitiems jis reiškia, kad dar net dimità dienò galès dþiaugtis vis dar esanèiais ketvirtokais. Na, o likusiems jis paprasèiausiai asuocijaujasi su smagia òvente, kuri bûna tikrai gana svarbi tiek treèiam kaip šios òventès kûrèjams, tiek ketvirtam kursui kaip šios òventès pagrindiniams dalyviams.

Šiais metais 100-dienis tikrai nepraèjo nepalikæs jokio atgarsio. Nors nuomonès apie šà dimitadiená vyrauja gana prieðtaringos. Visà òventà galima suskirstyti à dvi dalis. Pimoji bûtò rytinè atrakcija ir dieninis koncertas, kuris galbût liks visò dimitadieniò tradicija, na o antra – tai, þinoma, vakaro dalis. Dràstu teigti, kad daugeliui patiko gausybè ávairiausiò instaliacijò, árengtò vos nè kiekviena licèjaus kampe. Nors pro ðalà visà laik òmèkðèiojo paniurà, neiðsimiegojusì treèiakursiò veidai, bet visi kiti tikrai buvo patenkinti jò darbu, nes akis paganyti tikrai buvo kur ...

Na, o dienos „vinis“ vis dëlto buvo koncertas, kuriame atsiskleidè naujausios licèjaus kartos – Fux’u – talentai, ir visi dar kartà galèjo ásitikinti, kad jau kuò, bet dainuojanèiais ir grojanèiais þmogeliais licèjus tikrai gali didþiuotis.

Salèje vyravo labai jauki ir atpalaiduojanti atmosfera, taigi po koncerto visò nuotaika buvo tikrai pakylèta, o treèiakursiai buvo visàpusiðkai liaupsinami. Kas be ko, po tokiò atrakcijò, jau galèjai bûti garantuotas, kad vakaras bus visiðkai fantastiðkas. Bet òtai èia dauguma ir buvo nuvilti. Tokios atmosferos kaip diená jau nebuvo (gal visi jau buvo pernelyg pavargæ), o sausokas ir ilgas treèiokò spektaklis, tà slogià nuotaikà tik padidino. Nors, pati

vaidinimo mintis buvo gana ádomi, bet tikrai sunku buvo þiûrèt à taip pavirðutiniðkai vaidinanèius tiksliau, deklamuojanèius savo „iðkaltà“ tekstà treèiokus. Vis dëlto buvo akivaizdu, kad darbo buvo ádèta tikrai daug (tas akivaizdþiai matyti ið dekoracijò), tik jis atliktas buvo ne labai nuoðirdþiai. Ko tikrai negalima pasakyti apie ketvirto kurso pasirodymà, kuris ne tik praskaidrino ten vyrausią snobiðkà atmosferà, bet ir privertè iðties, susimàstyti apie visà to vakaro prasmè, ir dar kartà „apraudoti“, tokià ðaunià licèjistò kartà – ketvirtokus, kuriais dþiaugtis mums beliko vos maþiau nei 100-tas dieniò.

Beje, ketvirtakursiai labai stengèsi iðeidami palikti licèjuj, kuò daugiau po savæs, kad net òiek tiek persistengè (èia ne apie cukrines ir kèdes, jò niekada per daug nebus) ir kai kuriems mokytojams po šio kurso gali likti gana nemalonûs prisiminimai. Tai kad, po dimitadienio liko ir patenkintò ir nelabai patenkintò, ir ápeistò. O apibendrinant treèiakursiò triûsà galima pasakyti tiek, kad darbo, buteliò, ir bemiegiò naktò buvo ádèta tikrai daug, bet svarbiausia dalyko – nuoðirdumo nebuvo nè kruopelytès. Taigi, ðiuo atveju, pompastiðkumo dvelksmas upgopè visas ádomias idèjas ir visà groþà. Gal paprasèiausiai nereikèjo bandyti nustebinti pasaulà, o tik reikèjo nuoðirdþiai pasistengti padaryti gerà òventà ketvirtokams. Bet ðiaip gera turèti tokiò smagiò òvenèiò, bet dar geriau, kai jos bûna tikrai smagios visiems: tiek mokytojams, tiek organizatoriams, tiek jas beðvenèiantiems.

Taèiau facile dictu, difficile factu..

ðiû, ðiû, ðiû...

testas: ar esi tikras ličiastas

taigi. kartais koridoriuje tanka sutikti tokiø asmenø,
kurie nepino nei kur mokosi, nei kà mokosi, nei
kas juos moko. ðis testas turètø jums parodyti, ar
esate ličejistas ar ðiaip nesusipratimas.

01. ličejiaus adresas:

- a) s. jurkevičiaus alėja 18
- b) www.hotbabes.com
- c) ðirvintø 82
- d) gedimino prospektas 12a

02. ličejiaus direktorius:

- a) antanas
- b) ð. kalmanovičius
- c) s. jurkevičius
- d) v. adankus

03. razmas ir skūpas, tai:

- a) I linksniuotės būdvardžiai
- b) labas fin dičėjai
- c) matematikai profesionalai
- d) muzikiniai terminai

04. pravėras 43 kabineto duris dažniausia suðunki:

- a) ei chebra, kaip toosas?
- b) kà, vėl blusas naikinsim?
- c) laba diena, tamsta mokytoja
- d) jonai, lipk iš akvariumo

05. "take sheets of paper", tai:

- a) kàpkas angliðkai, kas lietuviðkai turètø reikėti
"nepriðkèkit á kelnes"
- b) uþraðas tavo tualete
- c) dienà-naktá ðventa frazė
- d) naujas "ace of base" gabalas

06. labiausiai idealizuojama persona:

- a) kioskinikas stasys
- b) james bond
- c) karalius-saulė
- d) vytautas didysis

07. mėgstamiausias ðekspyro kūrinys:

- a) ričardas III
- b) vyrai, kvėpiantys tinku
- c) ričardas jankauskas
- d) ričardas razmas

08. uþ 500 litø tumieliausiai:

- a) 25 kartus nuvėpiuotum traukiniu aplankyti

lavrinovičiaus

- b) 1000 kartø naudotumeis vieðuoju tualetu
- c) investuotum á savo ateitá
- d) kurtum firmà "að ir ko"

09. bobutė, tai:

- a) piktojo vilko pilvo turinys
- b) pikta ragana, kuri gyvena viðtos kojos namely
- c) gera moèiutė, kuri priglaudpia striukė
- d) latviðki saldainiai

10. ant tavo tatuinuotės uþraðyta:

- a) mokytis, mokytis ir dar kartà bėgti iš pamokø
- b) mano batai buvo du
- c) jurkevičius – mūsų fiureris
- d) deivis – jėga

11. kaðtonas, tai:

- a) þalias, badosi, ðvelnus..
- b) ekonomikos terminas
- c) tavo himnas
- d) kàpkas susiję su plonàja þama

12. mokykla, tai:

- a) pasiteisinimas, kodėl nedirbi
- b) mokytojų kirpykla
- c) tavo antri namai
- d) konslagerio priestatas

13. frazė, geriausiai atitinkanti tavo nuomonę apie
ličejus:

- a) "evil is good"
- b) "laðas po laðo ir smegenis prataðo"
- c) "just do it"
- d) "tiagul seþmas jima ðakes jir eijna dyðt"

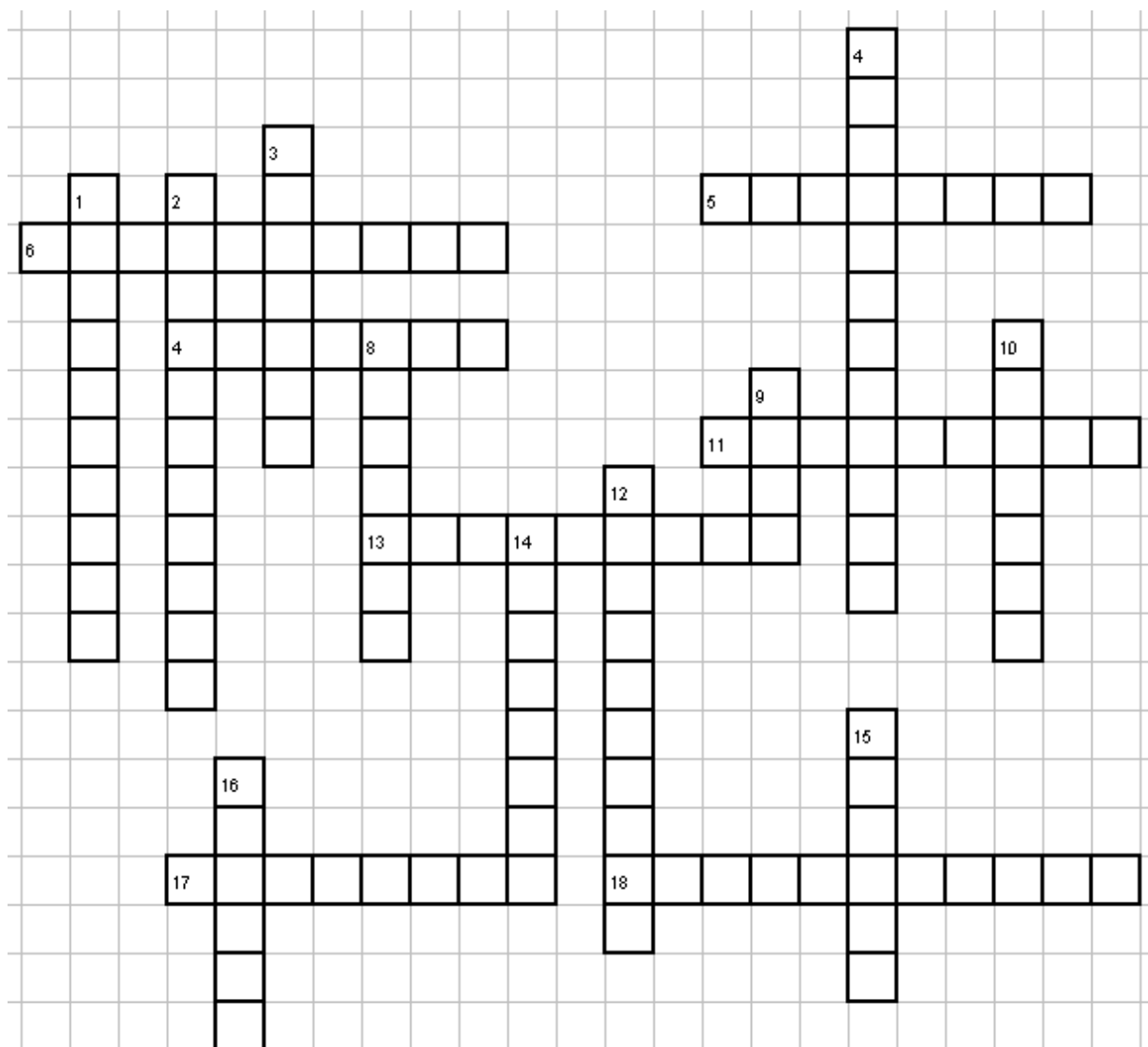
14. tavo nuomonė apie mokytojus:

- a) nors ir virðininkas, vis tiek já gerbiu
- b) protas – ne saulė, todėl ne iš karto pastebimas jo
uþtemimas
- c) jėga!!!
- d) tausok savo virðininkà, nes gali būti blogesnis

15. ličėjuje būtø fainiau, jei:

- a) per pertaukas mokytojai ðoktø makarenà
- b) būtø leista neðioti treningus
- c) nieko nekeisti. ir taip ličėjus pati geriausia
mokykla
- d) būtø sumàpinti alkoholio akcizai.

Kryžiažodis

Duotas vardas arba pavardė ir
atitinkamai reikia parašyti trūkstančią
dalį.

1. Donatas ____ 1c
2. Justinas ____ 2c
3. Giedrius ____ 1b
4. Živilė ____ TB2
5. Milda ____ 1d
6. Elena ____ 2b
7. ____ Kriukovas 4a
8. Justa ____ 3a

9. ____ Mikalajūnaitė 2d
10. Mantas ____ TB1
11. Gediminas ____ 4b
12. Monika ____ 3b
13. Milda ____ 3d
14. ____ Grigas 3c
15. ____ Janulytė 2a
16. Marius ____ 1a
17. Donatas ____ 4c
18. Joana ____ 4d

Išsprendusieji kreipkitės á Martynà
Zavackà ið 2c.

Testo atsakymai

daugiausia A atsakymø:

tu vis dar apakęs nuo saulės užtemimo, toliau savo nosies nieko nematai. Licėjaus gerovė tau nerūpi, bet nelaimės atveju savo gyvybę paaukotum. tokie kaip tu karjeros laiptais nepakils, liks jefreitoriais bei patrankėnėsa. dievu netiki – tiki jurkevičiaus apvaizda, bet labai dėjnai pasiklysti tikro licėjisto kelyje. dar truputis neapdairumo, ir tavo skalpa atsidurs direktoriaus kabinete.

daugiausia B atsakymø:

gyvenime nesi girdėjæs podpio, kurio ōaknis yra licėj-. tave labiau domina kaimynø ōuns biografiija ar mēnesio blondinēs rinkirai. esi savimi patenkintas pilietis, kuris pritardamas linksi, jei kas pamini licėjø kaip gerà mokyklà, kitu atveju su sarkazmu pasakai: "aš apie tokià vietà iðvis nesu girdėjæs." mokaisi kokioj nors apipelijusioj gimnazijoj ir tiki savo ateitimi – ástosi á ekonomikà ir būsì bankiniku. jei kas parodò, kà matematikos eina licėjistai, tai numoji rankà – vis tiek to nereikēs. ir tikrai nereikēs, bent jau ten kur tavo gyvenimo kelias veda...

daugiausia C atsakymø:

esi toks licėjaus patriotas, kokio pasaulis dar nėra matæs. dieną budi savo poste, o naktà nuodiesi bet kam, kas galėtø kelti grēsme licėjaus egzistencijai. už milijonà þaliø parduo tum tēvynæ, bet licėjaus net už visus pasaulio turtus neiðduotum. tavo gyvenimas baigiasi ten, kur susilpnėja licėjaus átakos sfera. meldiesi atsisukas á rytus, ðirvintø 82 – tavo meka, o kambari kabo tautos vado jurkevičiaus bei draugø razno, skūpo, bagdono ir kitø portretai.

daugiausia D atsakymø:

kas yra licėjus – germanø poetas ar gotikinis pastatas, tu nepirai, ir tau nerūpi. vakarais eini á diskonus, o jei kas pasako, kad licėjus – jėga, tai tu sakai: "jo, aš ir ten mokausi", bet lygiai taip pat sutinki su tais, kurie ant licėjaus deda. neskiri licėjaus direktoriaus nuo socialinio darbuotojo, o tavo tėvai qpiūgauja, kol tave ið vis dar eia laiko. tokie kaip tu baigs dienas plaudami licėjaus koridorius, o praeinantìs licėjistas tau spirs á upakalà ir paklaus: "argi licėjus ne jėga?". ir tu atsakysi: jėga.

ELEKTRA

Skyrelis apie kompiuterius ir jø programinë árangà

Half.com

Vakarinėje JAV Oregono valstijoje esantis mąpytis Halfvėjaus miestelis á interneto dolerius iðkeitė senà tradicijà. Jo savivaldybė pirmoji prie miesto pavadinimo pridūrė interneto tinklalapio priesagà ".com". Halfvėjaus pavadinimas buvo pakeistas á half.com. Tai leido miesteliui ið vienos Pensilvanijos valstijos bendrovės updirbti 75 tūkst. doleriø bei gauti 22 kompiuterius savo pradinei mokyklai. Interneto aukciono paslaugas teikianti bendrovė tikisi, kad ðis vienerius metus truksiàs pokõtas taps puikia reklama. Naujojo miestelio pavadinimas nebus nurodytas jokiam þemėlapyje. Ðis sandoris gali tapti vienu sumaniausio pastarojo meto reklamos projektø. Be to, tai – neblogas updarbis 360 miestelio gyventojø.

Elektroninis popierius.

Neseniai elektroninis popierius buvo ateities svajonė, nors mokslininkai já bandė sukurti kelerius metus. Ðià vasarà dvi kompanijos – "Xerox" ir "E-inc" – paskelbė ketinanėios pradėti masinë naujosios vaizdavimo priemonės gamybà. Elektroninis popierius yra ðiek tiek storesnis ir beveik toks pats lankstus. Jame galima rodyti informacijà kaip kompiuterio vaizduoklyje. Vaizdas elektroninio popieriaus lakõte stabilus, todėl jo nereikia atnaujinti kaip kompiuterio ekrane. Elektros energija naudojama tik tada, kai vaizdas keiēiamas. Vaizdai lakõtuose spalvingumu ir raiðka prilygsta paprastiems spaudiniams.